

DORINȚA

Peter222

Dorința

În vârf pe dealul depărtat
Pe creste , lunci și neumblat
În lumea rece muribundă
Trăia un fiu de maică blândă.

Timpul trecea maica sa dus
Cerul o luase spre apus,
Măicuța la iubit nespus
Iar cerul și apele au plâns.

Rămas orfan în lumea sa
Pădurea pe om îl iubea
Ursul cel brun îl apăra
Omul pădurii devenea

Seara pe prispă el ieșea
Cerul stelute ia-răta
Dar una-i mai strălucitoare
Cu razele năucitoare

Zilele sale se scurgeau
Anii cei tineri se duceau
A doua vârstă se scurgea
Fiul pădurii moș era

Dar el pe prispă se ducea
În cârja lui se sprijinea
La steaua lui se închina
Și- ncet steluța o iubea.

Văzând cum zilele plecau
Și oasele cum îl rodeau
Inima-n dinți el și-a luat
Și la steluță sa rugat

Iubirea mea din depărtare
Inimioara rău mă doare
Căci te privesc de-o veșnicie
Ești unică tu dintr-o mie

Tu nu ai seamăn sus pe cer

Și ma-m legat fără să sper
De a ta rază luminoasă
De tine scumpa mea crăiasă

A ta privire nu-i un vis
Te-aș însoți și-n paradis
Mă leg de soarta ta pe veci
De ale tale nopți ce-s reci

Spre tine mă îndrept iubire
Aici nu am nici fericire
Nici frate, soră n-am aici
Nici unchi ,mătușă nici bunici

Cu mreaja ta mai cucerit
Mai amețit mai năucit
Primește-mă în casa ta
Căci te iubesc steluța mea

Steaua tăcea și-l asculta
Însă nimic ea nu simțea
Știa pe om ce-l aștepta
Și la ureche îi șoptea

Aici e rece și e noapte
Ce să-ți ofer nu am palate
Eu nu am simțuri nam păcate
Sânt doar statornică în noapte

Pustiu nemărginit ți-ofer
Te vei simți mereu stingher
Văzduhul este al meu destin
Chiar de-i mister este sublim

O sărutare nu-ți pot da
O mângâiere chiar de-i vrea
Privirea mea n-ai so-n-tâlnești
Tu pământean asta-ți dorești?

Liniștea nopții sa lăsat
Peste pământul înghețat
Un bătrânel amorezat
Stătea pe prispa sa crispat

Te las pădure minunată
Te las tu floare miresmată
Te las izvor și poieniță
Te las tu mică garofiță

Ursul cel blând sa așezat
Lîngă stăpîn și supărat
Urla la lună și la stele
Dar în zadarurla la ele

Sa stîns munteanul a plecat
Ursul plîngea neîncetat
Unde-a plecat e la apus
Unde și maica lui sa dus

Pe cerul nopții plin de stele
Două steluțe stau stinghere
Și se mai văd încă și-acum
Dar cine știe a lor drum

Steluța mea din depărtare
Aici mi-e vrerea sus în zare
Din toate stelele o mie
Eu te iubesc pe veșnicie